

VASIL DILO

E

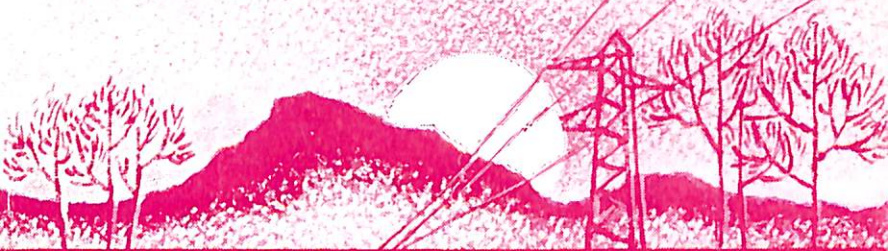
814-1

0 50

SHTETIT

GJIROKASTËR

Trenat
e
mëngjeseve

poezi

314-1
050

VASIL DILO

Redaktor
OLAJI LUVATE

Trena
të
mëngjeseve

poezi

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

VASIL DILLO

1412
—
070

Redaktor

STAVRI DAJO

Trens
të
mëngjesve

poezi

4262

SHËNIM PËR SHËNIM
SHËNIM PËR SHËNIM

Trena të mëngjesit

Rrëshqisni mbi shinat me vesë,
nën qiellin blu me dy-tri yje,
ju presin punëtorët në stacione
me padurimin e një fëmije.

Ata ngrihen heret nga krevati,
ëndrrat e mëngjesit lënë në mes
dhe nisen drejt realitetit
që ëndërrimi kurrë të mos vdes.

Ngjiten shpejt në vagona
me bukën vënë nën sqetull,
djersa u lëviz poshtë këmishës
e dielli u pikon nëpër vetull.

U kujtohen fëmijët që flenë
dhe shohin ëndrra të njoma,
dora e tyre e dashur
kokat i përkëdhel akoma.

O trena të mëngjesit,
mushkrizgjeruar me punëtorë,
vetë jetën mbani ngarkuar
dhe lëmshin e diellit mëngjesor.

Shokët

I lëmë karrót dhe lopatát
e zbresim poshtë në xhade,
atje mbërriti autoboti
që sjell ujë çdo ditë për ne.

Shokët pinë me radhë e ikin,
na lënë të fundit ne të dy.
Në dorën tënde, të thashë unë,
do doja ujin që ta pi.

Ti buzëqeshe dhe i vure
duart e tua pranë e pranë,
unë doja që ai ujë
të ish pafund, si oqean.

Kështu përditë na lënë shokët,
të fundit, mua edhe ti,
njëherë të pimë në duart e tua,
njëherë të pimë në duart e mi.

...
...
...
...

...
...
...
...

Në vigjilje të prillit

Ca thonë se prilli buron nga malet,
ca thonë se prilli shpërthen nga fushat,
të tjerë thonë se pikon nga cicërimat,
të tjerë nga sythat e gjelbër
nëpër dru.

Vetëm unë e di se prilli
nis të pikojë nga sytë e tu.

Rruga që endet mbi çati

Ju, që e keni parë këtë rrugë,
thoni, ku ka tjetër të tillë, ku ka?!
Ti je e vetme në botë,
moj rrugë belholla nën kala.

Qyteti të jep nga fryma e tij,
nga heshtja e saj të jep kalaja,
ti shkon e brishtë mbi çatitë,
ti rend e lehtë nëpër maja.

Stinët pas teje u harruan
dhe nisën grindjen një ditë,
po ti rishtas i pajtove,
moj rrugë që endesh mbi çatitë.

Të fshehtat e tyre t'i tregojnë,
të rinjtë që vijnë shpesh aty,
askujt s'ia thua ti ato,
askush veç teje nuk i di.